

Objektorienteret programmering

Dat typer, klasser, objekter og metoder

Kim Steenstrup Pedersen

Plan for denne uge

- Egne datatyper i Python:
 - Abstrakte datatyper
 - Klasser og instanser (objekter)
 - Attributter
 - Funktioner af instanser (med og uden sideeffekter)
 - Metoder og `self`
 - `__init__` og `__str__`
 - Operator overloading
 - Shallow copy versus deep copy
 - Type-based dispatch
 - Polymorfisme på funktionsniveau
 - Klasseattributter
- Objektorienteret programmering I

Egenudviklet (komplekse) datatyper

- Vi kan konstruere nye komplekse datatyper ud fra de indbyggede datatyper.
- I Python skal vi benytte *klasser* og *objekter* til dette.
- Komplekse datatyper kan inddeles i:
 - Problemspecifikke datastrukturer og tilhørende funktionalitet
 - Abstrakte datatyper som er generelt anvendelige (ikke problemspecifikt)
- Abstrakte datatyper:
 - Definition af generelt anvendelige datatyper med et veldefineret sæt af tilladte operationer (uafhængig af programmeringssprog).

Abstrakte datatyper: Eksempler fra Python

- Lister:
 - Operationer: Opret liste, indsæt element, læs element, længde af listen, ...

```
L = list()
L.append(1); L.append(2)
L.insert(1,3)
print L[1], len(L)
```
- Hash-tabeller (Dictionaries):
 - Operationer: Opret tabel, indsæt element, læs element, ...

```
D = { 'spam': 1, 'eggs': 2 }
D[ 'ham' ]=3
print D[ 'spam' ]
```

Husk fra Knuds forelæsning om afprøvning og struktureret programmering

Objektorienteret problemløsning

- Bliv grundig bekendt med problemets domæne. Hvilke begrebsdannelser, relationer, lovmæssigheder er der?
- Vælg en konsekvent og systematisk terminologi.
- Situationen har analogier til udforskning af et nyt videnskabeligt felt.
- Ved **objektorienteret analyse** afgrænser man
 - 1 De *objekter*, som skal håndteres (punkter, forsøgsresultater, biologiske arter, samfund, ...)
 - 2 De *metoder*, som hører til disse objekter. I Python skal alle objekter have en initialiseringsmetode og en udskrivningsmetode, men derudover står mulighederne åbne (flytning, sammenligning, fletning, udtræk, ...)

Objektorienteret programmering

Nøglekoncepter:

- Klasser
- Instanser
- Metoder
- Polymorfisme
- Abstraktion
- Indkapsling
- Grænseflade specifikation
- Arv
- Dynamic dispatch

Egne datatyper i Python

- Klasser
- Instanser (objekter)
- Attributter
- Objekter kan ændres (mutable)
- Funktioner af instanser (med og uden sideeffekter)
- Metoder og `self`
- `__init__` og `__str__`
- Operator overloading

Klasser og objekter

- *Klassen* definerer indholdet og funktionaliteten af datatypen. Indhold kan bestå af indlejret variable som vi kalder *attributter*.
- *Objekter* er konkrete instanser af en klasse og klassen angiver objektets type.
- Når vi opretter et objekt allokeres der plads i hukommelsen til at repræsentere objektets attributter.
- En variabel kan tildeles et objekt og er dermed en *reference* til (et navn for) objektet.
- Flere variable kan pege på det samme objekt. Pas på!

Definition af en klasse

- I Python 2.X er der forskel på følgende klasse definition:

```
class A():  
    pass
```

```
class B(object):  
    pass
```

- Klasse B er *new-style* klasse definition som medfører at klasser og instanser håndteres på linje med indbyggede typer. Klasse A er *classic-style* klasse definition.
- Godt råd: Benyt altid new-style klasse definitioner, dvs. husk (object) efter klassenavnet.

Egne datatyper

- Klasser
- Instanser (objekter)
- Attributter
- Objekter er mutable (kan ændres)
- Funktioner af instanser (med og uden sideeffekter)
- Metoder og `self` (en reference til objektet selv)
- `__init__` og `__str__`
- Operator overloading

Specielle metoder

Python har en række specielle metoder som kan benyttes til at modificere Python's håndtering af dine egne klasser:

- `__init__(self [, arg]*)`:
Konstruktør metode der kaldes ved oprettelse af instans af klassen (objektinstansering).
- `__str__(self)`:
Kaldes ved `str(self)` eller `print self` og skal returnere en strengrepræsentation af objektet.
- `__del__(self)`:
Destruktør metode som kaldes når et objekt ikke længere refereres til. Benyttes til oprydning og deallokering af ressourcer (eks. luk filer)

Eksempler på operatorer

- Implementer følgende metoder for din klasse for at benytte operatorer på din klasse:

<code>__add__(self, other)</code>	<code>self + other</code>
<code>__sub__(self, other)</code>	<code>self - other</code>
<code>__mul__(self, other)</code>	<code>self * other</code>
<code>__div__(self, other)</code>	<code>self / other</code>
<code>__pow__(self, other)</code>	<code>self** other</code>

- Find flere operatorer og specielle metoder i Python Language Reference.

Sammenligningsoperatorer

- Variant 1: Definer følgende operator metoder så de returnere en boolsk værdi

<code>__lt__(self, other)</code>	<code>self < other</code>
<code>__le__(self, other)</code>	<code>self <= other</code>
<code>__eq__(self, other)</code>	<code>self == other</code>
<code>__ne__(self, other)</code>	<code>self != other</code>
<code>__gt__(self, other)</code>	<code>self > other</code>
<code>__ge__(self, other)</code>	<code>self >= other</code>

- Variant 2 (kun Python 2.x): Definer operator metoden `__cmp__(self, other)` således at den returnere -1, 0 eller 1 hvis `self < other`, `self == other` eller `self > other`.

Sammenligningsoperatorer og objekter

- Operator `is` er sand hvis objekt instanser er identiske.
- Operator `==` for selv-defineret klasser er identisk med `is` operator medmindre `__eq__` eller `__cmp__` er defineret:

```
p1 = Point(1, 2)
p2 = p1
p1 is p2
True
p2 = Point(1, 2)
p1 == p2
True      # Hvis __eq__ er defineret i Point
p1 is p2
False
```


Abstrakt datatype eksempel: Komplekse tal

- Lad os implementere vores egen repræsentation af komplekse tal.
- Regneregler: $z1 = a + b i$ og $z2 = c + d i$
 - Addition: $z1 + z2 = (a + c) + (b + d) i$
 - Subtraktion: $z1 - z2 = (a - c) + (b - d) i$
 - Kompleks konjugation: $z1^* = a - b i$
 - Multiplikation: $z1 * z2 = (a * c - b * d) + (b * c + a * d) i$
 - Division: $z1 / z2 = (a * c + b * d) / (c^2 + d^2) + (b * c - a * d) / (c^2 + d^2) i$
- Hvordan skal programmet se ud?
(Jeg har snydt og forberedt test kode)

Hvad med addition mellem komplekse tal og et reel tal?

- Vi kan benytte funktionen `isinstance(object, type)` til at undersøge om `object` har typen `type`
- Addition mellem kompleks tal og reelt tal kan se således ud:

```
def __add__(self, other):  
    """Lav en ny kompleks variable, som er summen af  
        self og other"""  
    if isinstance(other, kompleks):  
        return kompleks(self.re()+other.re(), self.im()+other.im())  
    else:  
        return self + kompleks(other, 0.0)
```

- Dette kaldes type-based dispatch.

Men det virker ikke helt endnu

- $z1 + 2$ **OK** Kalder `z1.__add__(2)`
- $2 + z1$ **FEJL** Kalder `z1.__radd__(2)`
- Løsningen er at implementere `__radd__` metoden:

```
def __radd__(self, other):  
    """Lav en ny kompleks variable, som er summen af  
        self og other"""  
    return kompleks(other) + self
```


Mandelbrots mængde

Benoît
Mandelbrot
(1924-2010),
Foto: Rama,
wikipedia

- Det komplekse tal c er en del af mandelbrots mængde, hvis

$$\forall j : |z_j| < konst.$$

- når

$$z_j, c \in \mathbb{C}$$

$$z_0 = 0$$

$$z_{j+1} = z_j^2 + c$$

- Alternativt, c tilhører ikke Mandelbrots mængde, hvis

$$|z_j| > 2$$

Mandlebrots mængde i Python

```
• import math, sys

• # Interval af c-konstanten, som der undersoges:
• CxMin = -1.9
• CxMax = 0.6
• CyMin = -1.25
• CyMax = 1.25

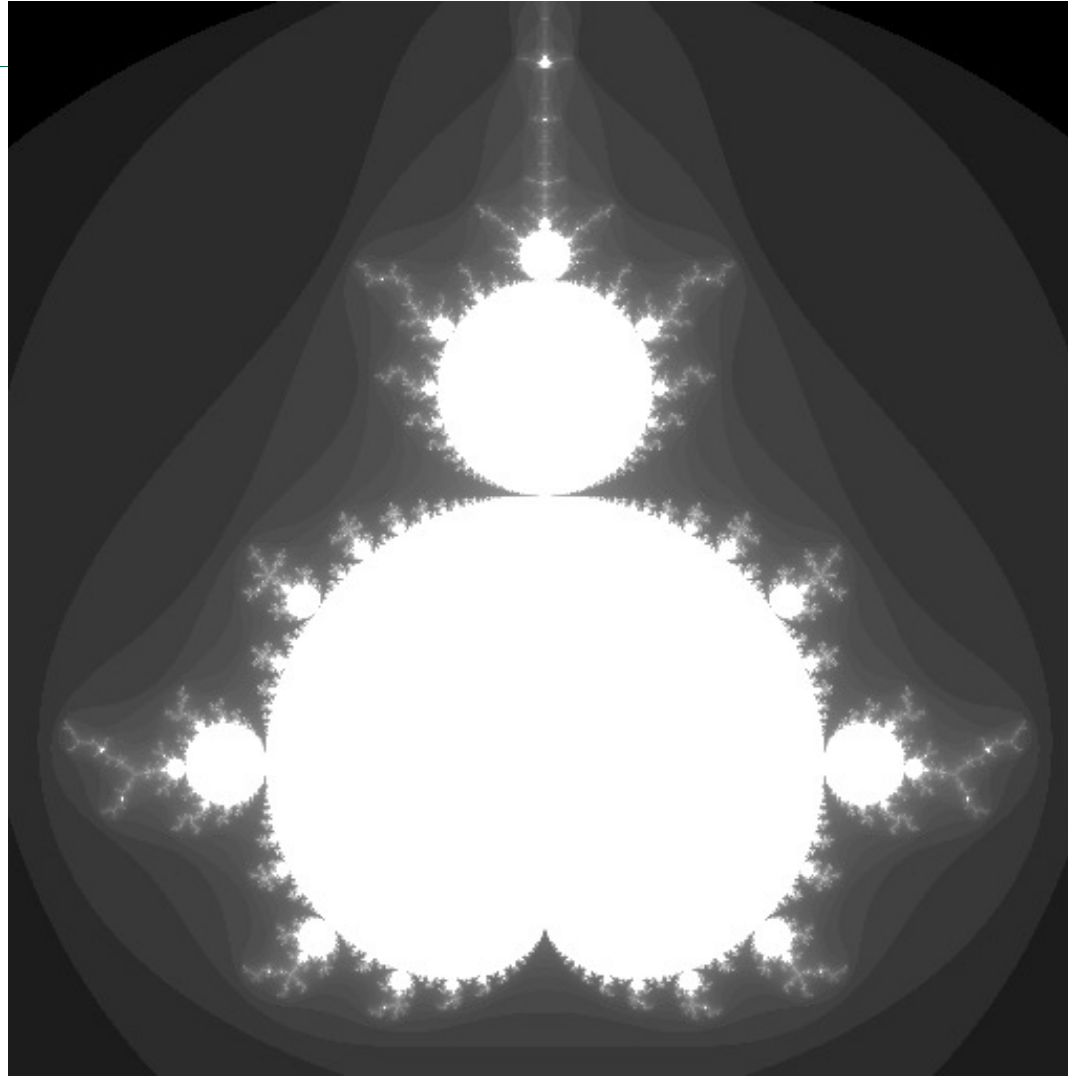
• # Resultatbilledets størrelse (NxN)
• N = 512;

• # Maksimal antal iteration per pixel
• iterMax = 512

• # Fil til resultatbilledet
• fp = open("mandelbrot.pgm", 'w')

• # Udskriv header information for pgm billedstandarden
• fp.write("P2 %d %d %d\n"%(N,N,255))

• for m in range(N):
•     # Skaler m i 0..N-1 til Cx i CxMin..CxMax
•     Cx = CxMin + (CxMax-CxMin)*m/(N-1)
•     for n in range(N):
•         # Skaler n i 0..N-1 til Cy i CyMin..CyMax
•         Cy = CyMin + (CyMax-CyMin)*n/(N-1)
•         I = iterMax
•         Zx = 0
•         Zy = 0
•         for iter in range(iterMax):
•             #  $Z^2 = (Zx+i*Zy)*(Zx+i*Zy) = (Zx^2-Zy^2)+i*(2*Zx*Zy)$ 
•             Tx = Zx*Zx-Zy*Zy + Cx
•             Ty = 2*Zx*Zy + Cy
•             Zx = Tx
•             Zy = Ty
•             # Saasnart laengden af det komplexe tal overstiger 2 er
•             # divergensen sikker.
•             if Zx*Zx+Zy*Zy >= 4.0:
•                 I = iter
•                 break
•         # Udskriv pixel vaerdien, paa en logaritmisk skala
•         fp.write(" %d"%(255*math.log(I+1)/math.log(iterMax+1)))
•     print "%d\r"%m,
•     sys.stdout.flush()
•     fp.write("\n")
• fp.close()
```


God programmeringsskik i Python

- Første parameter i metode definitionen er en reference til objektet som metoden anvendes på. Behøver ikke at hedde `self`, men det er en god ide at benytte denne standard.
- Benyt konstruktørmetoden til at allokere og initialiserer attributter, samt at initialiserer ressourcer som eksempelvis at åbne filer.
- Benyt destruktørmetoden til at ryde op i attributter, eksempelvis til at lukke åbne filer.
- Benyt strengmetoden til at hjælpe med fejlfinding i programmer og til at kunne udprinte læsevenlige overblik af datatypen.

God programmeringsskik i Python

- Vi kan dynamisk tilføje attributter og metoder til et objekt efter instantiering. Det er generelt ikke en god ide!
- Alle attributter og metoder er i Python tilgængelige og kan overskrives. Stå i mod fristelsen!
- Dynamisk tilføjelse og ændring af attributter og metoder kan ødelægge en implementation (få programmet til at fejle), specielt hvis du gør det på kode du ikke selv har skrevet.